

govore drugače. Menelik ne izpusti vjetnikov brez odkupnine. To dela seveda Italiji preglavico. Papež Lev XIII videč italijansko ljudstvo v stiski, uporabil je svoj vpliv pri kralju Meneliku za prost odhod laških ujetnikov. Čuje se, da koraki papeževi ne bodo zastoj Framazonski državniki laški se sicer nad tem jeze, a ljudstvo laško bo gotovo hvaležno, če se bodo njega sinovi povrnili domov. — Še-le sedaj po preteku malone 3 mesecev so prišli do tega, da so jeli pokopavati padle vojake na bojišču pri Adui. Kake razmere morajo vladati pri Italijanih v Afriki, karakterizuje najbolj ta okolnost.

Kreta. — Nemiri na Kreti trajajo dalje. Mohamedanci divjajo in napadajo kristijane v njih stanovaliških in jih more. Kristijani beže v samostane in v konzulate. Turška se trudi, da bi napravila red, a ni zmožna tega. Poslala je mnogo vojakov tja, a ti stoje navadno na strani vstašev. Krščanski odbor je proglasil zjedinenje Krete z Grško. To je pač vseč Grški, a to zjedinenje ni kar tako. Treba bi bilo proti Turčiji z orožjem nastopiti in osvojiti Kreto. Ko bi Grška imela na svoji strani velevlasti, potem bi se že upala to storiti, toda velevlasti ne zaupajo preveč Grški, ima pač sama doma preslabo uravnane razmere. Pa tudi poguma nima Grška, da bi nastopila proti Turčiji. Komaj so velevlasti po svojih zastopnikih malo ostreje nastopile o tej zadevi, je Grška baje že odnehala od svoje namere prisvojiti si Kreto. Grki so pač preslabotni in tudi nimajo denarja za vojsko. Vedno kriče, da imajo postati nasledniki turškega kraljestva, a kadar pride do tega, da bi šli na delo, se umaknejo. S tem, da Grška ne bo priskočila kristjanom na Kreti na pomoč, izgubila bo veliko vpliva na vzhodu. To ne samo na Kreti, temveč tudi posebno v Makedoniji, kjer so vedno upali na pomoč Grške. — V nekaki čudni luči kažejo se pri tem vprašanju velevlasti. Da se grozodejstvom okom pride, bi morale pač vse na to delati. Če torej hoče Grška na Kreti red narediti, naj bi jo podpirale velevlasti. Toda, ker bi si Grška s tem pridobila Kreto, a Turška bi jo zgubila, pa velevlasti prizanašajo Turčiji, ki je od dne do dne bolj zrela, da izgine z evropskega pozorišča.

Obrtnija.

Vipavska železnica.

„Soča“ prinaša še sledeči članek o Vipavski železnici: V merodajnih krogih se razpravlja misel o podaljšanju vipavske železnice na Kranjsko in sicer do Vrhnike, od kjer si bo gradila v enakem času krajevna železnica do Ljubljane. — Taka zveza bi prizadela sicer nekaj tehniških težav, nekaj več stroškov, nego kaka druga zveza z južno železnico, ali vse to bi se bogato povračalo v velikih vsestranskih koristih, katere bi donášala tako okrajšana zveza. Železnica Ljubljana-Vrhnika-Ajdovščina-Gorica bi ne bila neizmerne koristi le za prizadete kraje, posebno za Ljubljano in Gorico, marveč tudi velikanske važnosti v vojaškem oziru in za splošno železniški promet proti jugu po zimi. Vsako leto se dogaja, da snežni zameti za več dni kar ustavijo ves promet, tovorni promet pa včasih po cel teden izostane. Kolika je pri tem škoda na vse strani, o tem se ne da niti približno govoriti. Nova železniška zveza bi pa odstranila vse take nepravilike, ker bi se ognila Krasu in bi tekla

po zavetnem ozemlju. In uprav v popolnem odstranjenju raznih neprijednostij v zimskem času na Krasu tiči velika prednost rečene najkrajše zveze Gorice z Ljubljano. — Ker to misel skrbno goje oni krogi, ki so spravili v življenje načrt vrhniške železnice, treba bode, da tudi od goriške strani storimo svojo dolžnost. Z združenimi močmi morda vendarle dosežemo tako zelo ugodno zvezo obeh glavnih mest Goriške in Kranjske. Na tak način bi dobili iz dveh krajevnih železnic jedno — glavno progo.

V tem pogledu si lahko vzamemo za zgled naše Štajerce. Najprej so pridobili krajevno železnico Celje-Velenje; ta že vozi par let. Potem pa so napeli vse moči na to, da so dosegli še zvezo Velenje-Drauburg na Koroškem. Ko bo dodelan ta kos železnice, bo jako okrajšana zveza Celja in Celovcem, dočim treba zdaj voziti čez Maribor. — Ali to še ni vse. Od Drauburga je že več let krajevna železnica do Wolfsberga v severnem delu Koroške; v enakem času so zvezali še Wolfsberg z glavno progo na zgorjem Štajerskem, ki pelje proti Dunaju. Tako torej nastane dolga železniška proga od Celja čez Koroško na gornje Štajersko.

Vipavska železnico upošteva sama vlada več nego le krajevno železnico. V členu II. preloženega načrta zakona je sprejeta določba, da vipavska železnica se ne smatra kot krajevna, marveč kot glavna železnica (Hauptbahn). V poznejšem poročilu o tej železnici pa pravi, da železnica Gorica-Ajdovščina je le prvi del prihodnje večje železnice do — Postojne.

Vlada ostaje sicer v tem pogledu še vedno pri stari misli o zvezi Gorice s Postojno. Ali med tem času je prišla na dnevni red vrhniška železnica, ki se bo tudi gradila: s to železnico je pa zelo premenjeno naše stališče z ozirom na bodoče podaljšanje vipavske železnice, namreč v tem zmislu, da bo treba napeti vse moči za morebitno železniško zvezo Ajdovščine z Vrhniko in ne s Postojno. — Toliko se nam je zdelo potrebno omeniti že zdaj, da bi se nikdo ne prenačil v ogrevanju za vladino namero, ki se bo dala se premeniti, ako pridemo pred merodajne kroge s temeljito podprtimi prošnjami.

Obrtnijske raznoterosti.

Vseruska razstava v Nižjem Novgorodu odpre se dne 9. junija. Zajedno se otvori istega dne svetovnoznaní semenj nižjenovgorodski. Ta razstava je XVI. vseruska razstava. Razstavni prostor je baje 400 sežnjev dolg in 350 sežnjev širok. Iz mesta do razstave vodi električna železnica. Ta železnica bode velika dobrota obiskovalcem razstave. Na razstavnem prostoru samem je zgrajena druga električna železnica ožjim tirom. Sosebno zanimiv bode azijski del razstave. V razstavi bode tudi ribnjak, obsezajoči 1000 kvadratnih sežnjev. Vsega ukupe bode imela razstava 20 odelkov za kmetijstvo, konjerejo, domače živali, sadjarstvo in vrtnarstvo, rudnarstvo, lovstvo, narodno umetnost, domačo industrijo, stroje, Sibirijo in trgovino Rusije s Kitajem in Japonsko, centralno